

Beszámoló

(2019. 05.21-25.)

A határtalanul pályázat keretében intézményünk ismét az erdélyi Gyergyószentmiklósi Fogarasy Mihály Műszaki Líceummal vette fel a kapcsolatot és bonyolítottunk le közös projektet. A programot öt nap keretében teljesítettük.

1. nap:

Útunk első állomása Szaplonca volt, ahol a „Vidám temető”-t jártuk körbe. Ez az apró falucska Máramarosszigethez közel, a Tisza bal partján található. A helyi temetőben közel nyolcszáz, jellegzetes szaploncai kékben pompázó fejfája vidám rigmusokkal búcsúztatja az elhunytat. Faragott jeleneteken változatos életképeket láthattunk a szaploncai valóságból: kaszáló, kovácsoló, disznót ölő, fát vágó, traktort vezető, fonó, újságot olvasó, gyermekekkel vagy állatokkal körülvelt férfi és női alakokat, a halottra jellemző életmódnak megfelelően. Sajnos magyar feliratú síremlékekkel nem találkoztunk, így nyelvismeret hiányában csak a festett faragványok alapján következtethettünk az elhunyra.

Marosvércsen megleltük a Kemény János-féle kastélyt, ahol nagyszerű idegenvezetésben volt részünk. Ez a kastély az elmúlt években került vissza a család gondozásába. Az unoka az utóbbi években megpróbálja helyreállítani a kastélyt, mely korábban a XX. század eleji erdélyi magyar irodalmi körnek is otthont adott.

A következő állomásunk Borszék volt, mely Románia egyik legszebb fekvésű fürdőhelye, erdős hegyektől övezett széles völgyben fekszik. Több mint 15 ásványvízforrás található itt, közülük a nevezetesebbek a Fő - kút, a Lázár – Forrás, a Madonna - Forrás, Petőfi - Forrás. Borszéken ihattunk a forrásokból, illetve megtekintettük a helység és a híres a borszéki ásványvíz történetét bemutató kiállítást.

Estére megérkeztünk Gyergyószentmiklóstra, ahol vendéglátóink már finom vacsorával vártak.

2. nap:

Másnap Csíkszentsimonra, a Csíki sörgyárba vezetett az útunk, ahol 1 órás program keretében mutatták be a sörgyártás folyamatát. Nagyon érdekes dolgokat láthattunk és hallhattunk a gyártás folyamatáról, majd a túra végén a bárban megkóstolhattuk a frissen csapolt csíki sört.

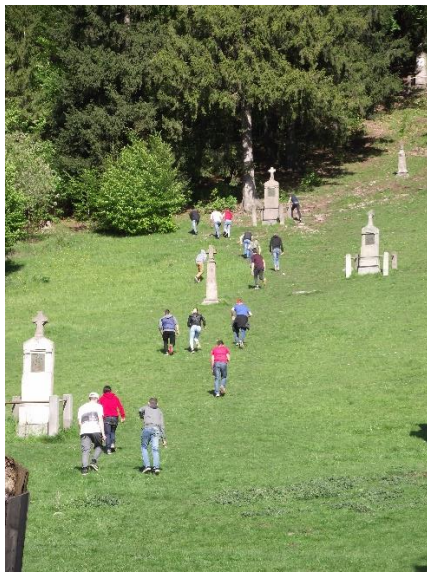
Ezt követően az Ezeréves határhoz utaztunk, amely mára már igazi zarándokhellyé nőtte ki magát. Itt megtekintettük a 30-as számú vasúti őrházat, mely a Magyar Királyi Államvasutak legkeletibb őrháza volt hajdanán. Az őrház mögött meredek, omladozó lépcsősor hirdeti az egykoron itt állott Rákóczi-vár helyét, de mára már csak néhány romos falmaradvány, illetve az egykori feljáró helyére épített 95 fokos lépcsősor emlékeztet vár pontos helyére.

A sok hegymászást egy kis szórakozás követte. A gyerekek nagy örömeire Gyimesbükkön az ország leghosszabb bobpályán tölthettünk el egy kis időt.

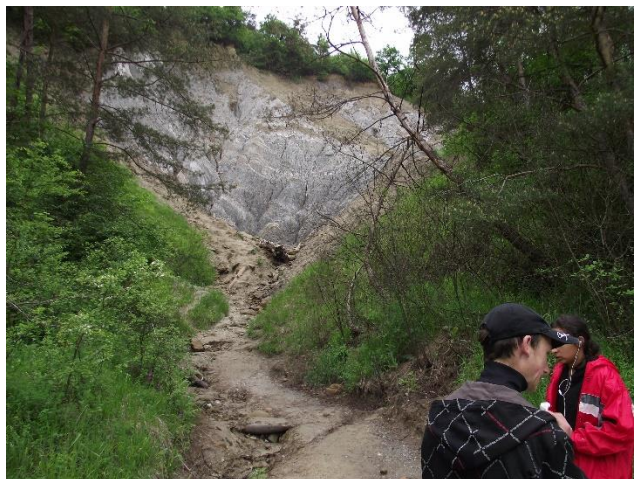

Délután Csíksomlyóra utaztunk, ahol a hegyet megmászva jutottunk el a híres búcsú helyszínére, ahol éppen a pápalátogatására készültek elő. Nem hagyhattuk ki a kegytemplomot sem és fejet hajtottunk a Mária szobra előtt, amely világ legnagyobb kegyszobra. Útban a szállásunk felé még megálltunk Madéfalván is és megemlékeztünk székely őseinkről.

3. nap:

Parajdon a só-völgyében kirándultunk és fedeztük fel a hegyoldalban megcsillanó sókristályokat, sőt még friss medvelábnymokat is találtunk. Bár a gyerekek bánatára, a kollégák örömére igazi medvével nem kellett szembe néznünk.

Korondon megismerkedhettünk a helyi kézműves termékekkel és vásárolhatunk egy kis ajándékot szeretteinknek, majd Farkaslakán Tamási Áron síremlékénél hajtottunk fejet, ahol koszorút is elhelyeztünk.

Következő állomásunk Székelyudvarhely volt, ahol az emlékezés parkját jártuk körbe, ismert történelmi személyek szobrait felfedezve, majd Szejkefürdőt látogattuk meg. Itt Orbán Balázs síremlékéhez mentünk, ahová székelykapukon keresztül vezetett az út. Útban „hazafelé” megálltunk a zetelaki víztározónál és megcsodáltuk ezt a gyönyörű ember által létrehozott alkotást.

4. nap:

Erdélyi tartózkodásunk utolsó napját helyben, azaz Gyergyószentmiklóson töltöttük, és megtekintettük a helyi nevezetességeket, a Tarisznyás Márton múzeumot, a Szent Miklós templomot és az Örmény templomot, illetve szakmabemutatón vehettünk részt az iskolában. Vacsora után sor került a helyi tanulókkal és kollégákkal egy kötetlen beszélgetéssel egybekötött búcsúestire.

5. nap

Reggeli után sajnós búcsút kellett vennünk vendéglátóinktól és elindultunk haza.

Azt hiszem idén is elmondhatjuk, hogy felejthetetlen élményekben volt részünk és nagyszerű emlékekkel térhettünk haza. Ezúton is köszönjük a gyergyói kollégák segítségét és szívélyes vendéglátását!